

Tropy v ložnici

Majitelé milují tropy a vůni pralesa. Proto si postavili tropický skleník. Patří mu první pohled, když ráno vstanou, i ten poslední před spaním. Tajemné tropy totiž mají přímo za dveřmi svojí ložnice.

FOTO: Flóra na zahradě

pátek 19. února 2010, 14:39

Bydlí nedaleko od Prahy, ale den co den si mohou skočit aspoň na chvilku do svého pralesa. Stačí jen pootevřít prosklené dveře ložnice, situované v prvním patře zadního traktu domku, který si ovšem z ulice zachovává dekorum tradičního středočeského stavení. Jen břečťan, který ho porůstá, může naznačit, že v tomto domě žijí lidé, kteří si rozumějí s přírodou.

FOTO: Flóra na zahradě

Tropy za dveřmi ložnice

Se zelení v ložnici se to podle odborníků na feng šuej nemá přehánět. Dvě tři kytky na parapetu jsou právě dost, aby nás růst rostlin nepřipravil o poklid příjemného usínání. Proto uvnitř ložnice majitelů najdete jen jednu větší bonsaj a pár květníků s kapradinami.

Zato v tropickém skleníku za dokonale těsnícími dveřmi ložnice rostou bambusy, palmy, fikusy, bromélie, orchideje a kaskády dalších druhů včetně drobných i větších

kapradin. Skřehotá tu párek papoušků a hučí malý vodopád napájející dvě jezírka propojená potůčkem. V tom větším dokonce žije i osm ryb, které se tu vzorně „starají“ o ekosystém vodních řas a dávají pralesnímu skleníku pečeť života. „Moc rádi pozorujeme proměny odstínů zeleně rostlin podle toho, odkud zrovna svítí sluníčko,“ prozrazuje nám paní domu. „Zahradu miluji i proto, že všechny tyto rostliny znám z reálu, mám na ně konkrétní vzpomínky z našich cest.“

FOTO: Flóra na zahradě

Vůně pralesa

Majitel vystudoval ekologii. Už tehdy ho zaujaly pralesní systémy. Jejich fungování měl možnost si ověřit i během praxe, kdy pracoval ve sklenících Přírodovědecké fakulty a Botanické zahrady. To ovšem byly poměrně velké skleníky, kde se mikroklima snadněji nastavuje.

Před několika lety se rozhodl realizovat menší tropický skleník v prvním patře svého domku, který zrovna přestavoval, a opticky ho propojit s ložnicí. Nápadu musel od počátku podřídit plány stavby domu – základy musely být vypočítané tak, aby unesly váhu samotného skleníku, zeminy, kamenů, rostlin, vody ze zálivky i plánovaných jezírek. A také náležitě odolávat vlhkosti.

Stavitel tropické zahrady, kde nebudou rostliny v květináčích, ale porostou přirozeným způsobem přímo v zemině, ložené v betonovém podkladu skleníku, si také musí vynikajícím způsobem rozumět s technikou. „Tropická zahrada je velmi komplikované společenství, kde záleží na každé maličkosti,“ říká ekolog, který budování skleníku bral jako splnění svého snu, ale i jako zkušenost, kterou nyní zúročuje při poradenství lidem, kteří se o stavbu tropických skleníků zajímají. Vysvětluje, že zahradnický záleží na vhodné skladbě rostlinných pater a na výběru jednotlivých druhů, esteticky na tom, jak je skloubit tak, aby působily co nejvíce přirozeně a vynikly detaily i celek.

Technicky pak na přesné regulaci teploty a vlhkosti a tím i na řízení koloběhu vody ve skleníku – je třeba regulovat vzdušnou vlhkost, stanovit dobu rosení či osychání listů. „Firmy vám sice dodají jednotlivé části systému regulace, ale není žádná, která by to vše uměla zapojit do funkčního systému,“ prozrazuje majitel, který je původním povoláním strojař. „Výběr a skloubení techniky, bez níž by tropy ve skleníku nemohly fungovat, zůstal na mně. Chce to mít nejen zkušenosti, ale i chuť skleníků denně pozorovat a opravovat chyby.“

FOTO: Flóra na zahradě

Rostou tu i houby

Když se vše usadí a začne fungovat tak, jak má, lze zažít i malá překvapení. „Třeba to, že vám ve skleníku docela samy vyraší houbičky, které do pralesa sice jasně patří, ale které jste si samozřejmě nesázeli – ty si dovezete spolu s prstí,“ vysvětluje majitel s nádechem pýchy v hlase při detailní prohlídce podrostu skleníku a ukazuje na malého českého vetřelce – bedlu. „Je sice tuzemská, ale nevádí mi tu,“ říká.

„Skleník nám nejvíc voní v prosinci a lednu, kdy tu kvetou orchideje, kterých máme asi dvě stě druhů,“ říká s úsměvem pán domu, v jehož pralesním ekosystému v této době kvetou i velmi vzácné voňavé krásky. Ale ve skleníku na ploše dvaceti čtverečních metrů voní hlavně prohřátá prst a odpařující se voda spolu s nedefinovatelnou vůní kořenů a těl desítek rostlin, jež jsou domovem na jižní polokouli. Je to velký zážitek.

[Radka Borovičková, časopis Flóra na zahradě](#)